

eningsbeskatningen, vil jeg dog anse det for rigtigt, at den bestaaende Tilstand bliver opretholdt, og at derfor Ændringsforslaget om, at „25“ ændres til „20“, bliver vedtaget.

Ændringsforslag Nr. 10 til § 22 er nødvendiggjort ved den Ændring i § 2, hvorved det bestemtes, at der ved Beregningen af Aktiekapitalen i Selskaber kunde tages Hensyn til andet end direkte Indbetaling, nemlig i visse Tilfælde til Overførsel fra Reservefonden. Der staar under denne Ændring Ordene „samt eventuelt“; jeg beder Formanden slette disse to Ord, da de ikke refererer sig til Ændringsforslaget, men er Levning fra et tidligere, som er udgaaet.

Ændringsforslag Nr. 11 til § 54 refererer sig til den nye Ret, som er givet i Lovforslagets § 6 c. til at fradrage Forsikringsbeløb paa indtil 400 Kr. Efter det Tidspunkt, hvorpaa Loven nu vil blive vedtaget, er det en Selvfølge, at denne Bestemmelse ikke kan bringes i Anvendelse i Aar, og Ændringen gaar ud paa, at Bestemmelsen ikke skal gælde for Ligningen i Aar og altsaa først træde i Kraft ved Ligningen for det næste Aar.

Ændringsforslag Nr. 12 til samme Paragraf indeholder en Bestemmelse om, at Lovens Skatteskalaer og Fradragsregler skal forelægges til Revision i den ordinære Rigsdagssamling 1923—24. Naar mit Parti har kunnet tiltræde denne Bestemmelse, hænger det noget sammen med, at vi fraraader Vedtagelsen af den Skala, som det konservative Folkeparti foreslaar under Nr. 5, og som er sat i Forbindelse med Pristallet. Det er en Selvfølge, at vi ikke har noget imod dette Princip, thi naar de nuværende høje Fradrag har faaet den Størrelse, som der var foreslaaet i Lovforslaget, refererer dette sig selvfølgelig til det Pristal, der følger af de høje Priser paa Livsfornødheder, som vi har; det er derfor klart, at der kunde være Tale om andre Fradrag, naar Priserne bliver andre, og vi tør vel nærmest forvente dem nedadgaaende. Men naar vi alligevel vil fraraade Ændringsforslag Nr. 5, er det, fordi den Skala, der her er foreslaaet, vil forrykke Forholdet mellem Fradragene. Disse vil efter Ændringsforslag Nr. 5, naar Pristallet gaar ned, blive 1 100 Kr. i København, 900 Kr. i Købstæderne og 700 Kr. paa Landet, og her er der en større Afstand, end der er mellem de nu-gældende og ogsaa mellem de af Finansministeren foreslaaede Fradrag. Vi har derfor ment at ville foretrække og tiltræde, at Lovforslaget, for saa vidt angaar Skatte-

skalaerne og Fradragsbestemmelserne, fremlægges til Revision i 1923—24. Det er da en Selvfølge, at hvis man ikke enes om Ændringer, gælder de her fastsatte Bestemmelser, men paa den anden Side vil der ogsaa under disse Overvejelser være Anledning til at tage Hensyn til det til den Tid foreliggende og undersøge, om det netop er det rigtige, som nu er foreslaaet fra konservativ Side, eller om der muligvis skulde fastsættes andre Tal.

Maa jeg endelig, da Spørgsmaalet om Beskatning af Brugsforeninger har været henvist til Udvalgets videre Overvejelse mellem anden og tredje Behandling, gøre en enkelt Bemærkning uden at foregribe Mindretallets Motivering af Ændringsforslagene Nr. 2, 4, 7 og 9. Forudsætningen for denne Forhandlings Fortsættelse var jo den, at alle Partier skulde kunne enes om en Ændring af de bestaaende Regler. Jeg vil gerne sige, at de for de allerede skattepligtige Brugsforeninger gældende Regler er lidet rationelle, thi de er af den Beskaffenhed, at den unge fremvoksende Brugsforening bliver skattepligtig under sin Opvækst, medens den, naar den naar op til at have et Overskud eller tilbagebetale en for højt erlagt Pris og naar op til et fast Leje for disse Beløb, vil være skattefri. Det er naturligvis lidet rationelt, men paa den anden Side maa det dog vistnok indrømmes, at Spørgsmaalet er saa vanskeligt, at det neppe lader sig gøre at finde en principielt rigtig eller rationel Løsning, som ikke kunde angribes baade fra den ene og fra den anden Side. Jeg mener derfor, at det er rigtigt, og det tør jeg sige er en Betragtning, som har været raadende i hvert Fald i de tre af Udvalgets Partier, at hvis man skulde gaa til en Udvidelse af Beskatningen af Brugsforeninger, skulde det ske i Enighed fra alle Sider. Denne Enighed er ikke opnaet, og derfor er det, jeg maa fraraade at stemme for de om dette Punkt foreliggende Ændringsforslag. Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger.

Korsgaard: De Ændringsforslag, som er stillet af det Mindretal, hvis Ordfører jeg skal have den Ære at være, tager jo Sigte paa to Problemer, for det første at beskatte Brugsforeninger og for det andet at sætte Fradraget i Forhold til Pristallet. Som et Slags Underændringsforslag med Hensyn til det sidste kan man vel have Lov at betragte Ændringsforslag Nr. 8. Der er jo ikke megen Sandsynlighed for, at det, man i Almindelighed forstaar ved Brugsforeninger, altsaa saadanne Brugsforeninger, som kun